

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: V.T.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Ing. Pavlem Cinkem, advokátem, se sídlem Plzeň, Veleslavínova 33*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2016, čj. DSH/9327/16,

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

[I] Předmět řízení

Žalobou datovanou dne 26. 9. 2016 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2016, čj. DSH/9327/16 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“) a vrácení věci k novému projednání. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“), ze dne 24. 5. 2016, čj. MMP/126491/16 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly podle zákona

o silničním zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedený záznam byl potvrzen.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

Žalobce v první řadě namítal, že již v rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, když orgán, který vydal provedený záznam, nikterak nezkontroloval správnost podkladů, na základě kterých byla přestupková jednání zaznamenána do provedeného záznamu, když vycházel pouze z oznámení Policie ČR bez toho, aby měl k dispozici jednotlivé bloky z blokových řízení. Žalobce k tomu uvedl, že dle § 123f zákona o silničním provozu lze dovodit povinnost správních orgánů příslušných vést registr řidičů přezkoumávat v řízení o námitkách nejen soulad provedeného záznamu se zákonnými podklady, ale také správnost těchto podkladů. Správní orgán však této své povinnosti nedostál. V souvislosti s uvedeným pak žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na závěry vyjevené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010 – 76 (publikován pod č. 2145/2010 Sb. NSS), kde je mj. konstatováno: „(...) *oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“

Žalobce byl přesvědčen, že kdyby správní orgán tyto pokutové bloky měl a řádně je před provedením záznamu přezkoumal, nemohl by dojít k takovému závěru, že záznamy provede. Dané bloky totiž neobsahují potřebné náležitosti tak, aby záznam mohl být řádně proveden, když například v provedeném záznamu bodů ze dne 24. 3. 2016 byl přestupek slovně popsán tak, že dne 24. 3. 2016 měl účastník řízení držet hovorové zařízení při řízení,

z předmětného zápisu ovšem nevyplývá, že by se měl žalobce nějakého přestupku dopustit či za jaký přestupek byla žalobci pokuta uložena, když v rozporu se slovním popisem skutku je v bloku uvedeno paragrafové znění, a to § 125e/1f.1, na jehož základě byla žalobci udělena pokuta a proveden záznam. Žalobce pak k tomuto uvádí, že ustanovení § 125e/1f.1 zákon č. 361/2000 Sb. ani neobsahuje.

Stejně tak žalobce nesouhlasil se záznamem bodů dle pokutového bloku ze dne 15. 2. 2016, kdy měl držet hovorové zařízení, z blokové pokuty však nevyplývá, kde se žalobce v danou chvíli nacházel, či zda držel hovorové zařízení při jízdě jako účastník silničního provozu, případně při jaké příležitosti.

Podporu tvrzení, že bylo porušeno žalobcovo právo, pak žalobce shledával i v ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu, když například v rozsudku sp. zn. 1 As 16/2010 ze dne 13. 10. 2010 kasační soud konstatoval mj. toto: *„Rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.“* Tyto skutečnosti pak žalobce uváděl jak v námitkách proti provedení záznamu bodů, tak v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Ani jeden ze správních orgánů se však s argumenty žalobce nevypořádal, předmětné bloky nezkoumal a nezkoumal tedy, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, což je dle žalobce pochybením, kdy rozhodnutí obou správních orgánů trpí vadou, která měla za následek nesprávné právní posouzení dané věci a nesprávné rozhodnutí ve věci.

Žalobce měl dále za to, že správní orgány rozhodly ve věci na základě nedostatečných informací. V souvislosti s tím konstatoval, že obsah spisu, na základě kterého bylo orgány rozhodováno, je neúplný a tento spis měl být před vydáním rozhodnutí doplněn o další důkazy, prokazující zda se žalobce uvedených přestupků dopustil či nedopustil. I stran tohoto tvrzení žalobce odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, podle něhož: *„(...) Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“*

Žalobce dále pochybení správních orgánů shledával i v tom, že mu ze strany správních orgánů nebyly poskytnuty kopie blokových pokut, které by prokazovaly, že se žalobce

na daném místě nacházel a že daný blok podepsal. Některé z bloků, které byly žalobci předloženy, neobsahují jeho podpis. Jelikož pak podpis žalobce na předmětných blocích je dle právní úpravy i současné dostupné judikatury obligatorní náležitostí bloku, žalobce opakovaně uvádí, že na základě takto vypsáných bloků, nemůže dojít k provedení záznamů, když např. v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, sp. zn. 8 As 68/2010, je uvedeno, že „rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.“ Jelikož pak podpis žalobce v pokutovém bloku ze dne 24. 3. 2016 a také ve starších pokutových blocích ze dne 20. 2. 2014 a ze dne 18. 10. 2014 absentuje a správní orgány nedoplňují spis o důkaz, že by tyto byly žalobcem podepsány, žalobce konstatoval závažné pochybení ze strany rozhodujících orgánů, kdy tyto pokutové bloky shledal nicotnými. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem žalobci trval na tom, že došlo k porušení jeho práv, když prvoinstanční i napadené rozhodnutí jsou nezákonná i nicotná, když řízení předcházející jejich vydání trpěla takovými skutkovými i právními vadami, které mají za následek právě nezákonnost a nicotnost daných rozhodnutí.

[III] Vyjádření žalované, replika

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k žalobě datovaném dne 4. 11. 2016 navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout, když argumentačně vycházel z odůvodnění prvoinstančního i napadeného rozhodnutí.

Žalobce v replice ze dne 22. 12. 2016 nesouhlasil s tvrzením žalovaného stran pokutového bloku č. L1002542 ze dne 24. 3. 2016. Žalobce zopakoval, že daný pokutový blok neobsahuje potřebné náležitosti tak, aby mohl být záznam řádně proveden, a nesplňuje tak podmínky vykonatelnosti. Žalobce k tomu citoval rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 3. 2001, sp. zn. 24 Co 7/2001, podle něhož „mezi náležitostmi rozhodnutí, vydaného v blokovém řízení, které jsou podmínkou jeho vykonatelnosti v občanském soudním řízení, patří i popis skutku, za který je pokuta v blokovém řízení ukládána, a jeho právní kvalifikace.“ Z pokutového bloku je zřejmé, že v daném případě tyto náležitosti splněny nebyly, když slovní popis skutku, tak jak je v pokutovém bloku popsán, následně neodpovídá právní kvalifikaci, když je v bloku uvedeno paragrafové znění § 125e/1f.1, na jehož základě byla žalobci udělena pokuta a proveden záznam bodů. Žalobce pak k tomuto opakovaně uvádí, že ustanovení § 125e/1f.1 zákon č. 361/2000 Sb. neobsahuje. V daném případě se tak vyskytují pochybnosti o údajích v pokutovém bloku zaznamenaných, a v souladu s ustálenou judikaturou z něj tak nelze bez dalšího vycházet a mít za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil, byl řádně projednán v blokovém řízení, a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Žalobce v té souvislosti znovu připomněl závěry vyřčené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, sp. zn. 1 As 16/2010.

Stran pokutového bloku č. L1000065 ze dne 15. 2. 2016 žalobce uvedl, že přestupkové jednání není vymezeno jasně, když ze slovního spojení vyplývá pouze to, že žalobce držel hovorové zařízení. Z blokové pokuty však nevyplývá, zda žalobce držel hovorové zařízení při

jízdě jako účastník silničního provozu, případně při jaké příležitosti tomu tak bylo. Žalovaný pak dále uvádí, že pokutový blok obsahuje ve své spodní části podpis přestupce a podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila. Pokutový blok nicméně obsahuje jakýsi nečitelný podpis a žalovaný pak opět v rozporu se soudní judikaturou nesprávně vyhodnotil, že daný pokutový blok je pokutovým blokem způsobilým pro provedení záznamu bodů. Nejvyšší soud svým usnesením ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. 20 Cdo 1533/2008, pak rozhodl, že *„není-li blok na pokutu na místě nezaplacenou opatřen čitelným podpisem osoby, která pokutu uložila (popřípadě uvedením jejího jména a příjmení a jejím podpisem), nesplňuje formální náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení a není tudíž vykonatelným exekucním titulem.“* Žalobce rovněž konstatoval, že z ustálené judikatury Nejvyššího soudu, a to např. z usnesení ze dne 7. 2. 2006, sp. zn. 20 Cdo 912/2005, vyplývá, že *„rozhodnutí v blokovém řízení mohou (a musí) být vydána jen formou bloků k ukládání pokut (pokutových bloků) obsahujících z hlediska formy takové údaje, které jsou, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými, uvedeny na blocích pro tyto účely vydávaných Ministerstvem financí. Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných, údajů pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí.“* V pokutovém bloku č. L1000065 ze dne 15. 2. 2016 pak zcela absentuje čitelné uvedení jména a příjmení či služebního nebo identifikačního čísla oprávněné osoby, a opět tak daným nebyl splněn požadavek na formální obsah daného rozhodnutí.

[IV] Jednání před soudem

Zástupce žalobce i žalovaného správního orgánu při jednání před soudem dne 8. 12. 2017 setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

[V] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno soudním řádem správním.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná.**

Prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 24. 5. 2016, čj. MMP/126491/16, zamítl námitky žalobce proti provedeným záznamům, kterými bylo ke dni 24. 3. 2016 dosaženo 12 bodů v registru řidičů, jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil.

Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí se podává, že žalobci byly v období od 12. 1. 2015 do 24. 3. 2016 zaznamenávány body v bodovém hodnocení řidiče pro porušení níže specifikovaných pravidel silničního provozu. Přestupek, kterým žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, je přestupek ze dne 24. 3. 2016.

O jednotlivých žalobních námitkách soud uvažil následovně.

Předně, není pravdou, že by správní orgány vycházely „pouze z oznámení Policie ČR“. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce se přestupků spadajících do bodového hodnocení, na jejichž základě dosáhl maximální hranice 12 bodů, dopustil ve dnech 12. 1. 2015, 19. 4. 2015, 20. 9. 2015, 15. 2. 2016 a 24. 3. 2016. Stran těchto přestupků jsou ve správním spisu založena nejen oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení [ze dne 13. 1. 2015, čj. KRPP-6248/PŘ-2015-030506 (přestupek ze dne 12. 1. 2015); ze dne 20. 4. 2015, čj. KRPP-64318/PŘ-2015-030041 (přestupek ze dne 19. 4. 2015); ze dne 21. 9. 2015, čj. KRPP-152376/PŘ-2015-030515 (přestupek ze dne 20. 9. 2015); ze dne 16. 2. 2016, čj. KRPP-25537/PŘ-2016-0300DP (přestupek ze dne 15. 2. 2016); a ze dne 30. 3. 2016, čj. KRPP-48721/PŘ-2016-030040 (přestupek ze dne 24. 3. 2016)], ale i fotokopie příslušných pokutových bloků [série FC/2013, č. bloku C 1430031 (přestupek ze dne 12. 1. 2015); série GE/2014, č. bloku E 2648317 (přestupek ze dne 19. 4. 2015); série FC/2013, č. bloku C 0861489 (přestupek ze dne 20. 9. 2015); série JL/2015, č. bloku L 1000065 (přestupek ze dne 15. 2. 2016); a série JL/2015, č. bloku L 1002542 (přestupek ze dne 24. 3. 2016)]. Fotokopie příslušných pokutových bloků jsou založeny na čl. 21, 23, 25, 27 a 29 správního spisu. Prvoinstanční správní orgán si tyto fotokopie vyžádal, Policie České republiky mu je poskytla a obsah správního spisu je tak (z hlediska podkladů) dostatečnou oporou pro možný závěr, že žalobce se uvedených přestupků dopustil, že přestupky byly projednány v blokovém řízení, a že tak existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (zcela ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, jehož závěrů se žalobce dovolával). Příslušná žalobní námitka proto nebyla shledána důvodnou.

Žalobce jako podklad pro provedení záznamu v registru řidičů konkrétně zpochybnil pokutové bloky ze dne 24. 3. 2016 a 15. 2. 2016.

O nich soud uvažil následovně.

Předně je nutno upozornit, že na pokutovém bloku jsou omezené možnosti pro vyjádření příslušných skutečností. Podle § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupků (dále též jen „*přestupkový zákon*“), se na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Přiměřeně pak nutno aplikovat § 77 přestupkového zákona o výroku rozhodnutí, avšak nelze odhlédnout o toho, že se nejedná o klasické rozhodnutí, ale o blok (byť soudní praxe posunula jeho vnímání také jako rozhodnutí, ovšem rozhodnutí *sui generis*). Na to pak navazuje rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu, z níž soud považuje za významné citovat z rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, kde je mj. konstatováno toto: „(...) S rigidní *přísností* nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé

a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.“. Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že v některých případech se dovodí srozumitelnost informací uvedených na pokutovém bloku i s určitým výkladem, třeba použitím obvyklých zkratk apod. Ostatně, hlavním kritériem pro posouzení toho, zda konkrétní jednání je v pořádku nebo ne, je to, zda skutečně ten skutek a jeho právní kvalifikace jsou popsány tak, aby byly srozumitelné a odlišitelné od jiných skutků.

- k přestupku ze dne 24. 3. 2016

Podkladem pro záznam bodů byl v tomto případě pokutový blok ze dne 24. 3. 2016, série JL/2015, č. L 1002542. Ano, pokutový blok sice ve zkratkovité podobě [„§ 7/1c“, „§ 125c/1f.1“ (nikoliv „125e/1f.1“, jak tvrdí žalobce) a „z. č. 361/2000 Sb.“], avšak seznatelně (ve smyslu kritérií nastíněných v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož je možné, za stanovených podmínek, přijmout i strohé a zkratkovité formulace) obsahuje údaje o porušení § 7 odst. 1 písm. c), resp. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Těmto kritériím vyhovuje i slovní popis jednání, kterého se měl přestupce, tedy žalobce, dopustit (= „držel hovorové zařízení při řízení“). Soud je přesvědčen, že na úrovni argumentace žalobce nelze správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Z řečených údajů na pokutovém bloku je beze vší pochybnosti zřejmé, že (a jakého) se žalobce dopustil přestupku, za který mu byla uložena pokuta 500,- Kč.

- k přestupku ze dne 15. 2. 2016

Podkladem pro záznam bodů byl v tomto případě pokutový blok ze dne 15. 2. 2016, série JL/2015, č. bloku L 1000065. I v tomto případě pokutový blok sice ve zkratkovité podobě [„§ 7/1c“, „§ 125c/1f.1“ a „z. č. 361/2000 Sb.“], avšak seznatelně (ve smyslu kritérií nastíněných v rozsudku kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož je možné, za stanovených podmínek, přijmout i strohé a zkratkovité formulace) obsahuje údaje o porušení § 7 odst. 1 písm. c), resp. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Těmto kritériím vyhovuje i slovní popis jednání, kterého se měl přestupce, tedy žalobce, dopustit (= „držení hovorového zařízení“). Soud je přesvědčen, že na úrovni argumentace žalobce nelze správnímu orgánu vytknout žádné pochybení. Z řečených údajů na pokutovém bloku je beze vší pochybnosti zřejmé, že (a jakého) se žalobce dopustil přestupku, za který mu byla uložena pokuta 200,- Kč.

Namítá-li dále žalobce, že z pokutového bloku nevyplývá, kde se „v danou chvíli nacházel, či zda držel hovorové zařízení při jízdě jako účastník silničního provozu, případně při jaké příležitosti“, soud konstatuje, že na příslušném bloku, konkrétně rubrice „Přestupkové

jednání – doba, místo, popis“ je uvedeno: *15. 2. 2016, 17. 49, Plzeň U Prazdroje*. Dále je zde uvedena i registrační značka automobilu PMO 07-80. Soudu je z těchto údajů srozumitelné, kde se žalobce v inkriminované době nacházel. A vzhledem k tomu, že žalobci byla pokuta uložena ve smyslu zákona o **silničním** provozu (i to je z pokutového bloku patrné), přesně za porušení zákazu *při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení* [§ 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu], je soudu (v intencích požadavků daných rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20) jasné i to, že žalobce držel hovorové zařízení při jízdě jako řidič, nikoliv např. jako chodec korzující v ulici U Prazdroje.

Správní orgány obou stupňů detailně popsaly žalobcova přestupková jednání ze dne 24. 3. 2016 a ze dne 15. 2. 2016 a správně dospěly k závěru o způsobilosti pokutových bloků ze dne 24. 3. 2016, série JL/2015, č. L 1002542, resp. ze dne 15. 2. 2016, série JL/2015, č. L 1000065, být podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů. Jejich postupu nelze v mezích žalobních námitek ničeho vytknout.

Nedůvodná byla i další žalobní námitka, totiž že obsah spisu je neúplný a spis měl být před vydáním rozhodnutí doplněn o další důkazy, prokazující, zda se žalobce uvedených přestupků dopustil či nedopustil.

Jak je uvedeno výše, správní spis obsahuje jak příslušná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, tak fotokopie konkrétních pokutových bloků. Žalobce ani nenaznačil, o jaké „další důkazy“ měl být spis doplněn a co by měly takové důkazy prokázat. Na takto vágně koncipovanou námitku lze proto odpovědět pouze obecně – ne, správní spis není neúplný, naopak, obsahuje vše, co správní orgán potřebuje pro opodstatněný závěr o spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu.

Soud se neztotožnil ani s tvrzením, že žalobci nebyly ze strany správních orgánů „poskytnuty kopie blokových pokut, které by prokazovaly, že se žalobce na daném místě nacházel a že daný blok podepsal“.

Správní spis obsahuje na čl. 35 listinu označenou jako „Záznam do spisu“ ze dne 3. 5. 2016, MMP/107642/16, SZ: MMP/091792/16/15. Z textu této listiny se podává následující: „Dne 3. 5. 2016 v 10.25 hod. se dostavil do budovy Magistrátu města Plzně (...) osobně Mgr. Martin Holý, advokátní koncipient (...) zmocněný k zastupování pana Václava Tolara (...) z důvodu seznámení se spisem ve věci podání námitek proti provedení záznamu bodů. Mgr. Holému byl předložen spis č.j. MMP/091792/16 obsahující 1 – 34 písemností a byla vlastním kopírovacím zařízením pořízena fotokopie spisové dokumentace. Po seznámení se spisovou dokumentací Mgr. Holý požádal o lhůtu k vyjádření se ke spisové dokumentaci do 17. 5. 2016. Seznámení proběhlo v době od 10.25 hod. do 10.35 hod.“.

Záznam do spisu ze dne 3. 5. 2016 tedy dokládá, že žalobce, resp. jeho zástupce, byl seznámen a pořídil si fotokopie spisové dokumentace, konkrétně čl. 1 – 34 správního spisu. Jak je uvedeno výše, pro věc významné fotokopie pokutových bloků jsou obsaženy na čl. 21, 23, 25, 27 a 29 správního spisu, tedy v onom rozmezí čl. 1 – 34. Soudu tedy není zřejmé, poskytnutí jakých kopií pokutových bloků se žalobce domáhá. Ostatně, žalobce to neuvedl ani

v žalobě, a stejně tak ve vyjádření účastníka řízení k podkladům pro rozhodnutí (ze dne 20. 5. 2016) není namítáno, že by žalobci nebylo cokoliv poskytnuto.

Další z žalobních námitek je tvrzení, podle něhož (obecně) „*některé z bloků, které byly žalobci předloženy, neobsahují jeho podpis*“, což je následně konkretizováno ve vztahu k pokutovým blokům ze dne 24. 3. 2016, 20. 2. 2014 a 18. 10. 2014.

Stran absence žalobcova podpisu na pokutových blocích ze dne 20. 2. 2014 a 18. 10. 2014 soud může konstatovat pouze to, že přestupky spáchané v těchto dnech vůbec nebyly předmětem řízení, v němž bylo vydáno prvoinstanční a následně i napadené rozhodnutí (žalobci byly v tomto řízení vytýkány přestupky spáchané v období od 12. 1. 2015 do 24. 3. 2016), a proto bylo nadbytečné se uvedenými bloky zabývat.

Pokud jde o blok ze dne 24. 3. 2016, série JL/2015, č. L 1002542 (čl. 27 správního spisu), pak soud uvádí, že v jeho rubrice „podpis přestupce“ je patrný čitelný podpis V.,T., kterýžto je shodný jak s jeho podpisem na pokutových blocích založených na čl. 21, 23, 25 a 29 správního spisu, tak s jeho podpisem na plné moci založené ve správním spisu (soubor listin na čl. 1 správního spisu) i ve spisu soudním (čl. 4 soudního spisu). Soud tak neměl žádný důvod pochybovat o tom, že žalobce pokutový blok ze dne ze dne 24. 3. 2016, série JL/2015, č. L 1002542, podepsal.

Replikou ze dne 22. 12. 2016 žalobce rozhojnil žalobní argumentaci o tvrzení, že pokutový blok ze dne 15. 2. 2016 „*obsahuje ve své spodní části podpis přestupce a podpis oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila. Pokutový blok nicméně obsahuje jakýsi nečitelný podpis (...). V pokutovém bloku (...) pak zcela absentuje čitelné uvedení jména a příjmení či služebního nebo identifikačního čísla oprávněné osoby, a opět tak daným nebyl splněn požadavek na formální obsah daného rozhodnutí*“.

Soud se neztotožnil ani s těmito tvrzeními.

Stran *žalobcova* podpisu na pokutovém bloku ze dne 15. 2. 2016, série JL/2015, č. L 1000065, soud odkazuje na argumentaci ve vztahu k žalobcovu podpisu na pokutovém bloku ze dne 24. 3. 2016, série JL/2015, č. L 1002542.

A k tvrzení o nedostacích identifikace *oprávněné osoby* soud uvádí, že pokutový blok obsahuje ve své spodní části rubriku „podpis s uvedením jména a příjmení **nebo** služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby“. V řečené kolonce pokutového bloku je připojen podpis (byť ne čitelný, v tom lze žalobci přitakat), avšak před tímto podpisem je uvedeno číslo 307743. Vzhledem k tomu, že oprávněná osoba musí být identifikována podpisem s uvedením jména a příjmení **nebo** služebního či identifikačního čísla, pak lze uzavřít, že vyznačením č. 307743 a podpisem bylo daným požadavkům vyhověno.

[VI] Rozhodnutí soudu

Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[VII] Náklady řízení

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : *Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).*

V Plzni dne 8. prosince 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.